

Hommage

Kuvataiteen lopputyö portfolio
2021-2022

Alkupuhe

Olen aina halunnut tehdä kuvataiteen lopputyön. Jo pienenä haaveilin omasta lopputyöstä. Lopputyöni on kunnianosoitus koiralleni Kikalle.

Kika oli vain 3 kk vanha katukoira kun saimme hänet. Nyt hän on elänyt perheessämme 13 tervettä ja aktiivista vuotta.

Lopputyön aloittaminen/työprosessi

Kun aloin tekemään lopputyötäni oli selvää, että työskentelytapa olisi keramiikka. En ollut aiemmin työskennellyt keramiikan kanssa erityisen paljon, mutta työskentelytapana se oli aina ollut todella mieluisa minulle. Tykkäsin myös siitä miten savi on niin ennalta arvaamaton.

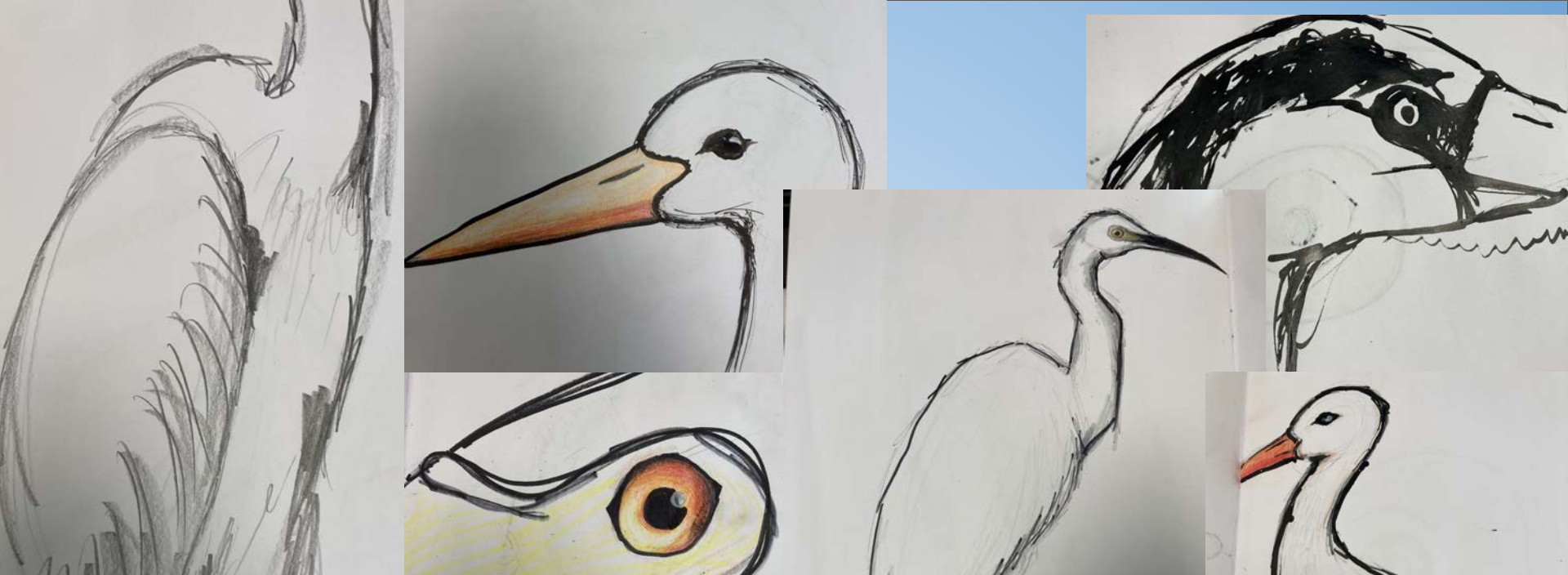
Se mistä teemasta tekisin lopputyöni oli vaikeampi päätös. Olin kuitenkin saanut vähän suuntaa päätökselleni rakkaudestani eläimiin. Alussa olin päätyvässä lintuteemaan, mutta jotenkin koira kuitenkin vei voiton jälleen kerran.

Itse asiassa koirateema on näkynyt minun elämässäni pienestä pitäen siksi, että koiramme Kika on ollut kaikenlaisten teosteni kestoteema. On vaikea löytää minun tekemääni kuvistyötä, jossa ei olisi esim. Kikan tassua, koiranruokakuppia tai itse Kikaa.

Seuraavaksi jotakin tekemistäni pienistä koirista.

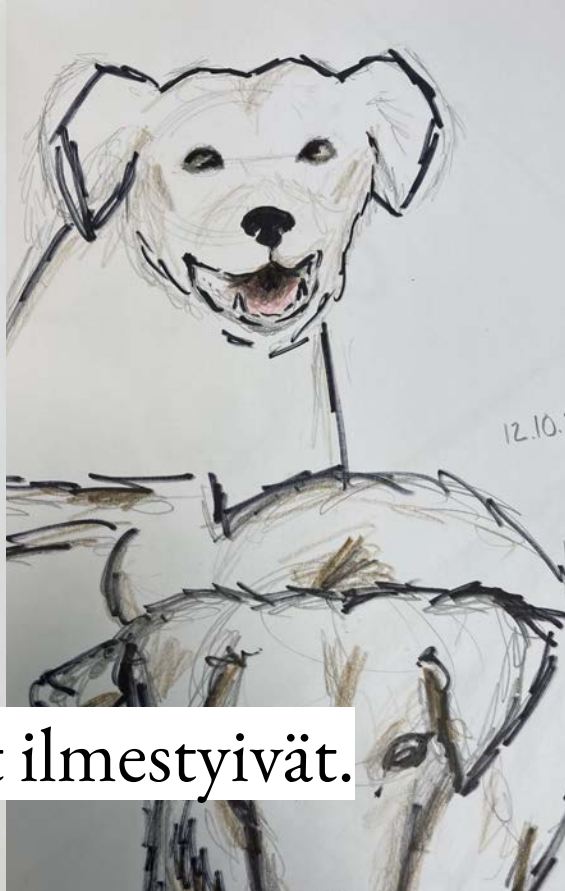
Koko, väri, savi ja valmistusvuosi ovat vaihdelleet,
mutta silti aina sama koira

Niinkuin jo mainitsin, ei ollut kuitenkaan selvää, että tekisin lopputyöni
koirasta. Jossain vaiheessa mielessäni pyörivät kurjet ja haikarat, mutta niistä ei
kuitenkaan ollut lopputyöni aiheeksi.

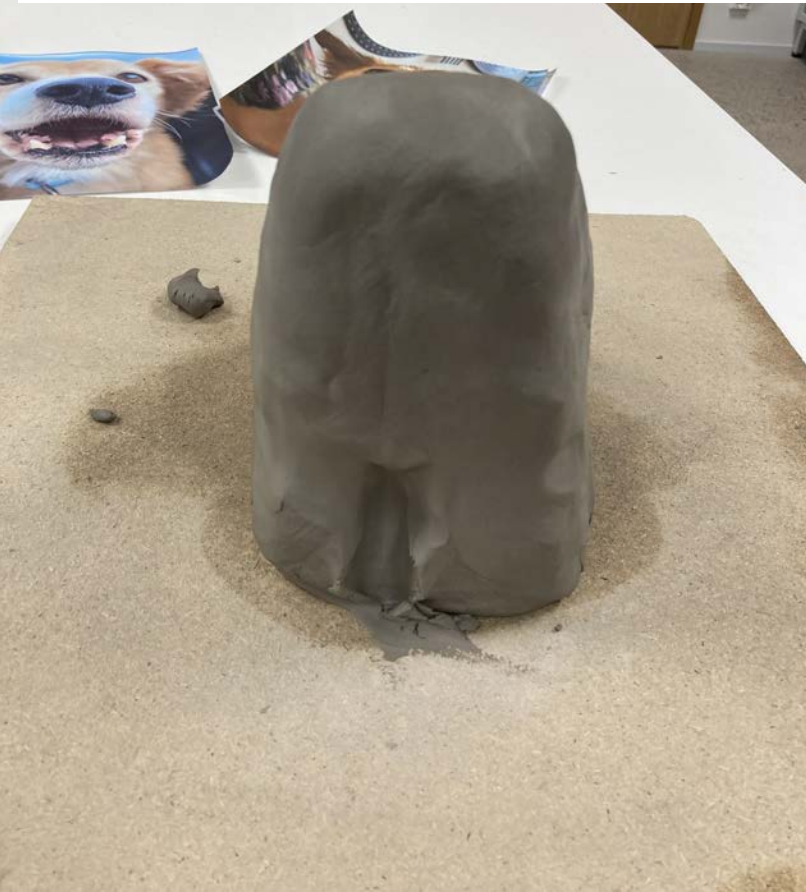
Näissä kuvissa näkyy lopputyöhahmotteluvihkoni lintupiirustuksia.

Kunnes koirapiirustukset ilmestyivät.

Piirsin koiran yksityiskohtia, jotta minulla olisi vähän parempi käsitys sen muodoista.

Tässä aloin tekemään ensimmäistä savikoiraani. Olin päättänyt tehdä sen istuvassa asennossa. Tein koiran antrasiittisavesta.

Tässä on kuvia keskeneräisestä lopputyökoirasta. Muovasin koiralle pään ja kaiversin savea niin, että sain jalat esille.

Ja tässä on lopputulos. Muovasin ja liitin koiralle korvat ja tein sille nenän. Nenän kanssa hienosäätämiseen meni aikaa, mutta se oli sen arvoista. Tuo pieni reikä koiran kaulassa johtuu pään kaivertamisesta hieman ontoksi. Samoin kaiversin myös kropan.

Mutta koiran matka ei tietenkään ollut vielä valmis.

Koira piti vielä raakapolttaa ja käyttää lasituspoltoissa. Ennen lasitus- tai raakapolttoa sen piti saada kuivua rauhassa. Näiden työvaiheiden välissä sen voisi sitten vielä maalata engobe-väreillä tai lasittaa.

Tämä logiikka päti jokaiseen neljään lopputyökoiraani. Muovaamisen jälkeen työn piti saada kuivua hitaasti, ettei se vaan halkeaisi.

Ensimmäisen työn jälkeen päätin kokeilla työskentelemistä toisella savella. En kuitenkaan pitänyt tästä savesta sillä sen kanssa oli vaikea työskennellä. Näin ollen muokkasin siitä jotain kiinnostavaa sen sijaan, että olisin vaan heittänyt sen pois. Tämän harharetken jälkeen aloitin uuden koiran tekemisen ensimmäiseen koiraan käyttämälläni savella.

Tässä on toinen koirani. En ottanut siitä niin paljon kuvia kuin ensimmäisestä. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun tein antrasiittisavesta makaavan koiran ja työskenteleminen oli hyvin haastavaa.

Vaikeinta oli koiran hahmottaminen makaavassa asennossa. Kuinka jalat asettuvat ja miten pää lepää tassujen päällä? Koetin lisäksi keskittyä erityisesti nenän yksityiskohtiin.

Tuntui kuin savi olisi jo entuudestaan valinnut asentonsa ja sen muokkaaminen oli haastavaa.

Tämä on kolmannen koiran alku. Olin päättänyt tehdä sen rakusavesta. Päätin, että koira olisi istuvassa asennossa. Halusin myös kokeilla tehdä hiukan pentumaisemman näköisen koiran.

Kuvassa on teos 3 raakapolton jälkeen.
Tästä kuvakulmasta se ei näy, mutta
työstin jälleen todella paljon
nimenomaan kirsua.

Rakusavi otti paljon antrasiittisavea
paremmin vastaan sen muodon minkä
päätin sille antaa. Pidin itse asiassa
rakusaven kanssa työskentelystä
enemmän kuin antrasiitti saven kanssa
painimisesta.

Ja tässä on neljännen koiran alkua. Päätin tehdä senkin rakusavesta. Asennoksi halusin makaavan. Tiesin, että se tulisi olemaan vaikeaa.

Erityisen haasteellista oli saada veistos edes jollain tapaa koiran todellisen anatomian mukaiseksi. Vaikeinta oli saada tassut ja pää menemään koiramaisesti lomittain niin kuin halusin.

Lopulta sain koiran valmiiksi.

Tässä välissä kaksi ensimmäistä työtäni
oli käynyt raakapoltoissa ja...

Molemmat koirat halkesivat

Mutta tälle ei voinut enää mitään. Onneksi minulla oli idea, jonka avulla voisin kääntää tapahtuneen vahingon hyödyksi. Päätin käyttää Kintsugin tyyppistä tekniikkaa.

Kintsugi

Kintsugi on japanilainen taidetekniikka, jonka avulla keramiikkaa korjataan. Tekniikassa korjaamiseen käytetään sidoslakkaa, johon on sekoitettu esimerkiksi kulta-, hopea- tai platinajauhoa.

Minulla ei ollut mahdollisuutta käyttää oikeaa kultajauhetta, joten tyydyin vähän helpompaan, ei-traditionaaliseen tapaan. Vieressä on kuva välineistä, joita käytin tässä työvaiheessa

Tässä on kuvat koirista sen jälkeen, kun olin täyttänyt murtumat ensin hole-in-1 paikkauskitillä ja maalannut sitten päälle kultamaalilla.

Lopputullos

Enää oli jäljellä ne kaksi muuta koira rakusavesta.

Koepalat

Ennen kuin valitsin lopullisen värin rakusavikoiriini halusin kokeilla eri vaihtoehtoja. Käytin korkean polton engobee-värejä, jotka kestäisivät 1300°C kuumun uunin.

Uunin jälkeen valitsin väreiksi vaaleanvihreän ja keltaisen

Ennen uunia:

Uunin jälkeen:

VARNIA
ENGÖBE-LIETE 1 KG
NO:675 VALEANVIHREÄ
POLTTOÄMPÖTILA 1200-1300°C
R22
524/25 Terveydelle haitallista nieltynä
Varottava kemikaalin joutumista
iholle ja silmiin

Tässä olin ensin maalannut koiran vaaleanvihreällä engöbe-värillä ja sitten lasittanut sen. Uunin lämpötila oli 1200°C.

Tässä on makaava koira lasittamisen jälkeen. Ennen lasitusta olin maalannut koiran keltaisella engobee-värillä. Koiran jalka oli raakapoltossa haljennut, joten maalasin ja lasitin sen erillisenä osana.

Kun molemmat rakusavikoirat olivat tulleet uunista paikkasin niitä vielä vähän hole-in-1 paikkauskitillä ja maalasin päälle kultavärillä.

Lopputullos

Oma arvio

Olen tyytyväinen lopputulokseen. Mielestäni koirat toimivat hyvin kokonaisuutena ja pareina. Olin alussa suunnitellut tekeväni viisi koira, mutta lopulta päätin tehdä vain neljä, joka oli hyvä päätös.

Jos voisin aloittaa uudelleen työni tekemisen alusta, käyttäisin varmasti enemmän aikaa saven työstämiseen. Jokaiseen työhöni oli nyt jäänyt ilmakuplia, jotka halkaisivat niitä enemmän tai vähemmän. Toki savi on materiaalina arvaamaton, mutta olisin silti voinut olla varovaisempi ja tarkempi.

Työnteko ja koko työprosessi oli opettavainen ja hieno matka, vaikka kaikki ei mennytkään suunnitelmieni mukaan.

Luovuudella selvisin uhanneesta katastrofista. Opin todella paljon pitkäjänteisestä saven kanssa työskentelemisestä. Hieno kokemus!

Kiitokset

Haluan kiittää kaikkia opettajia, jotka ovat minua vuosien aikana kuvataidekoulussa opettaneet.

Erityisesti haluan kiittää lopputyöni ohjaajaa Satu Kalliota, joka auttoi minua koko prosessin ajan.